

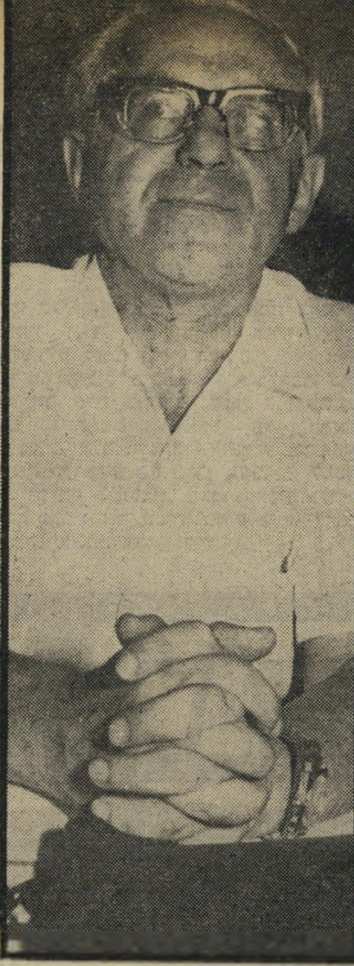
היחסים הטובים בין טדי קולק למנהלת קרן ירושלים השתבשו ביגלגל הפגן הצעיר שי המנהלת

שיתוף הפעולה בין ראש עיריית ירושלים טדי קולק לבין מנהלת קרן ירושלים, רות חשין, היה משך שנים רבות מבורך והדוק. גדולתו של קולק כראש-עיר היא בעיקר בכספים, שאותם הוא מצליח לשגור עבור ירושלים ממאות אלפי ידיו האמריקאיים. את הכספים האלה הוא היה מוריס לקרן ירושלים, אשר תפקידה לממן את כל המיבצעים שביקרה הפגן ראש-העיר, בעיקר את מיבצעי-הראווה שלו, אשר קופת העיריה אינה יכולה לעמוד בהם. או שמישרד-הפנים אינו מוכן לאשרם.

מצב זה חייב יחסים הדוקים ביותר בין ראש-העירייה למנהלת הקרן. ואמנם, ה' שניים פיתחו ביניהם ידידות עמוקה, אשר תרמה רבות לשיתוף הפעולה בין העירייה לקרן ירושלים. ראש-העירייה בן ה' 65 והמנהלת בת ה' 34 היו צוות מצויין לניהול ענייניה הכספיים של ירושלים. אך לפתע חל קרע בין השניים.

כדי לייעל את עבודת הקרן מצאה לה חשין סגן, בדמותו של יוסי פישר, בנו של שגריר ישראל המנוח ברומא, מוריס פישר, ואחיו של אחד מעוצרי חוויאון ישראלי, יונה פישר. למרות שיוסי בא ממשפחה טובה, או בגלל עובדה זו, לא מצא הסגן חן בעיני קולק.

משולש זמני. בישיבה אישית עם חשין דרש קולק ממנה להיפטר מן הסגן, אך חשין סגן, בדמותו של קולק זעם, רתח, השתולל, אך חשין, למרות ידידותה הרבה לקולק, סירבה להיכנע לזעמו של ראש-העיר ו' נתנה לו להבין כי היא מוכנה להקריב את ידידותה איתו למען ידידותה עם פישר. אנשי העיריה צופים עתה בסקרנות רבה לראות את התפתחות היחסים במשולש ש' נוצר בין העירייה לקרן ירושלים. הם תוהים אם תבין חשין כי ידידותה עם פישר היא צעיר תחבול ביחסי-העבודה שלה עם ראש-העיר, או שטדי קולק, בקסם האישי הרב שלו, יצליח להחזיר לו את ידידותה של



ח'י"ב יודנר
אדוק כופר

חשין, ולהכריח אותה להיפטר מפישר ו' להחזיר את היחסים הטובים בין העירייה לקרן. אחרי הכל, שיתוף הפעולה בין שני מוסדות אלה חשוב יותר.

מיפלגות

הבעיה של זנב התמור

**הראשונה בתודות רק"ח
תוקף מנהיגה
תופעות סובייטיות**

פעם פרצו חסידיו של המנהיג הקומורניסטי האיטלקי המנוח, אלמירו טולייטי, אל לישיבתו בבבלה, "אסון" הם קראו. לשאלתו של המנהיג הם ענו כי ניקיטה כרושצ'וב הכריז זה עתה במוסקבה שה' ציור המודרני נראה כאילו צויר בזנב של חמור. "האיטלקים הם חובבי אמנות" זעקו העסקנים, "זה יעלה לנו במיליון קולות בבחירות הבאות".

"להיפך!" הרגיעם טולייטי, "המיפלגה הקומוניסטית האיטלקית תסתייג רשמית מהצהרה זו, וזה יוסיף לנו מיליון קולות".

קו אדוק, פיקחות זו רחוקה מאוד מן המיפלגה הקומוניסטית הישראלית, רק"ח. אין מיפלגה קומוניסטית בעולם הצמודה כמוה, באדיקות כה טוטאלית, לקו הסובייטי, בכל פרט ופרט. לכן נדהם מי שעיין בחוברת האחרונה של ערכים (מספר 5), המהדורה העברית של הביטאון הבינלאומי בעיות השלום והסוציאליזם, היוצא בתוכן זהה מטעם כל המיפלגות הקומוניסטיות בעולם. החוברת כוללת מאמר של מנהיג רק"ח, מאיר וילנר, הקרוי "לשאלות המאבק נגד האידיאולוגיה והפרקטיקה הציוניות". רובו של המאמר היה חזרה על עמדותיה הידועות של רק"ח, כי הציונות אינה תנועת-שיחרור לאומית, וכי מדיניות הי ציונות מסכנת את מדינת-ישראל וקיומה. אולם חלק נכבד של המאמר מוקדש להתקפה עזה, שלא היתה כמוה בחריפותה, על פירסומים בברית-המועצות. טען וילנר: "המאבק האידיאולוגי נגד הציונות מ' תלב באופן אורגני עם המאבק נגד האנטי-שמיות. עם מתיחת קו מבדיל חד ועקרונות בין המושגים ציונות ועם ישראל, ציונות ועם יהודי. מאבק עקרונות נגד הציונות אינו יכול שלא להיות מלווה בדאגה כנה לגורלו של עם ישראל, לגורלם של המוני העם היהודיים, כחלק מהדאגה הכללית לי עניין השלום, חרות העמים והסוציאליזם".

"שרידי הקפיטליזם". עד כאן הכל שיגרתה. ההפתעה היא בהמשך: "על כן יש להצטער על פירסומים מסויימים בחוק-לארץ, ובכלל זה בברית-המועצות, אשר אינם מונחים על-ידי ניתוח מעמדי ובאמת-מידה לניגית. פירסומים כאלה, כמו המאמר (המרכאות במקור) של ד. ז'וקוב באוגונוק, לא רק שאינם משרתים את המאבק הרעיוני והפוליטי נגד הציונות, כי אם מביאים לו נזק... לכן יש להדוף בכל תוקף את התעמולה האימפריאליסטית וגרווריה, המעוים לתאר את המדיניות הסובייטית כמדיניות אנטי-שמית או אנטי-ישראלית. אלה אך שמד חים לכל פירסום לא-נכון בעיתון סובייטי, או בחוברת היוצאת בברית-המועצות".

מישפטים אלה של וילנר מהווים דבר יוצא דופן ביותר. הוא קובע, למעשה, כי בברית-המועצות הופיעו פירסומים ש' אינם מונחים על-ידי ניתוח מעמדי וב' אמת-מידה לניגית. במושגים סובייטיים, זוהי האשמה חמורה ביותר. וילנר גם מאשר כי יש פירסומים, לא-נכונים בברית-המועצות.

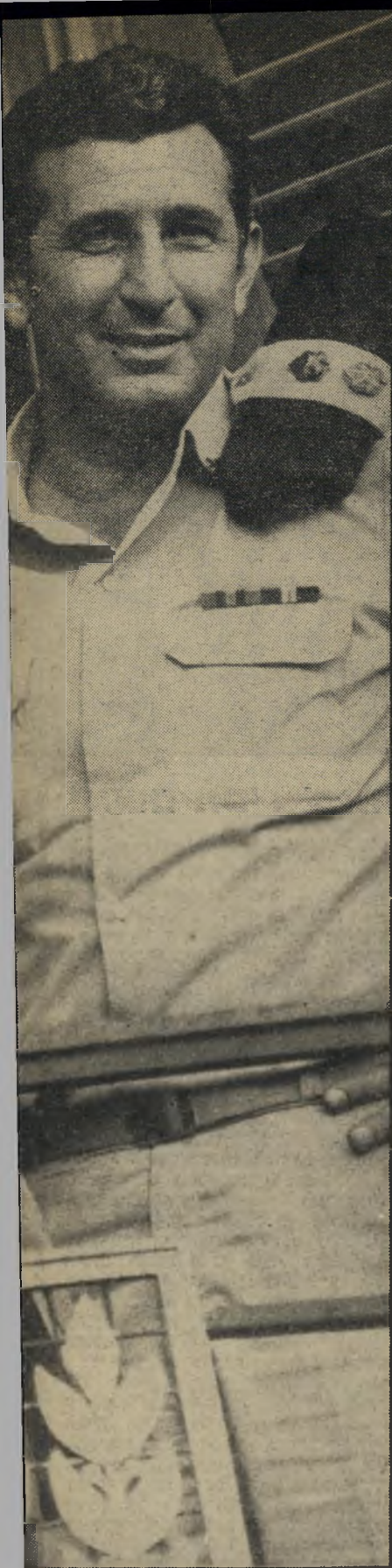
אולם המשך דבריו עולה אף על כן. הוא מנסה לנתח מניין צצו פירסומים כאלה, וקובע: "הקפיטליזם הוא שהוליד ומוליד גזענות, אפלייה ודיכוי לאומי, ובכלל זה אנטי-שמיות... תופעות חריגות ישנן גם בארצות סוציאליסטיות, אך אלה הם שירי האידיאולוגיה של הקפיטליזם, המנוגד לעצם טיבעו של המישטר הסר ציאליסטי, אשר נלחם בהן ועוקר אותן".

צה"ל

מקום בצמרת

**הקאריירה המזהירה
של מזכירו
של שר-הביטחון**

מצביאים זוכים לתהילה. כשהם עולים בדרגה, מספרים על מעלליהם, מפרטים את הביגוראפיות שלהם, אבל רק מעטים שמים לב לקאריירה המזהירה שעושים אנטי-צבא אפורים. שלא בשדה-הקרב. אחד מאלה הוא אלוף-מישנה אריה ברי און, מזכירו הצבאי של שר-הביטחון שיעזן פרס.



תתי-אדוף אריה בראון
השר הלך - המזכיר נשאר

בראון, יליד חיפה, התגייס לצה"ל רק בשנת 1953. הוא שירת בחיל-הימוש, ו' כעבור שלוש שנים כבר סיים קורס-קצין גים. במלחמת ששת-הימים הוא טיפס ל-דרגת סגן מפקד גדוד של חיל-ההנדסה. זמן קצר אחר-כך כיהן בראון כקצין השלישות של מיפקדת צה"ל ברצועת-עזה. במלחמת ההתשה הועבר בראון לחיל-השיריון, שימש כקצין-אפסנטאות וכקצין-שלישות באחת מחטיבות השיריון בדרום. מתפקיד זה נלקח בחודש מאי 1969 לשמש בתפקיד שלישי של שר-הביטחון, משה דיין. הוא היה או בן 34 וברגת רס"ן. לפני שנתיים, אחרי שהועלה בתפקיד, והפך משלישו של שר-הביטחון למזכירו, הועלה אריה בראון גם בדרגה, וקיבל דרי גת אלוף-מישנה. דיין הלך, אבל המזכיר נשאר, והוא ממשיך לכהן כמזכירו של שר-הביטחון עד עצם היום הזה.

אותה באימים לרדת מהקרן ולהת' לוות אליו.

הנערה סברה תחילה כי היא נחטפה על-ידי פדאי ערבי, העומד להחזיק בה כבת-ערובה ולתבוע תמורת שחרור רורה תביעות פוליטיות מישראל. או למ תוך זמן קצר הסתברה לה טעור תה. היא לא נחטפה בידי טוריסט פלסטיני אלא בידי פושע-מיין כושי. האיש הוביל אותה לדירה נטושה, שם הפשיט אותה ובמשך שלושה ימים רצופים אילץ אותה, באימי רצח, ל' מלא את רצונותיה, כשהוא מחזיק בה עירומה. הצעירה היתה כה נפחדת עד שלדבריה לא העזה להימלט מהדירה, גם כאשר עוב אותה הכושי לבדה שם. היא חששה פן הוא או חבריו אורבים לה וירצחו אותה אם תנסה לברוח. רק ביום השלישי לחטיפתה התחור ללה תפנית. מסתבר כי ביום בו חטף אותה, הצליחה להשליך את ארנקה אל מחוץ לדירה בה החזיק אותה. גר' אה שהארנק, בו נמצאו תעודותיה, נמ' צא על-ידי מישהו שמסר אותו למיש' טרה. במישטר נייריוק כבר הת' קבלה תלונה מצד ידידיה של הקרי בוצניקית על היעלמה. המישטר החי' לה לחפש אחריה, אחרי מציאת האר' נק, באיזור בו הוחזקה על ידי חוטפה. כאשר הרגיש החוטף במישטרות ה' מישטר המסיירים באיזור, החליט ל' היפטר מקורבנו. הוא הכניס אותה ל' מונית שהסיעה אותה, לדבריה, לכתור בת שנתנה לנהג.

פרשת החטיפה נשמרה עד כה ב' סוד כמוס, ושימשה נושא לשיחות נפ' תדות בחוגי הקונסוליה הישראלית ב' נייריוק. הצעירה עצמה, שחזרה ל' קיבוצה, מסרבת לספר על מה שאירע לה או לשחזר את סיפור החטיפה, גם כאשר הגיעה אליה לאחרונה הזמנה ממישטר נייריוק לחזור לארצות-ה' ברית, כדי לסייע למישטר בחקירתה ובאתור החוטף, היא סירבה להיענות להזמנה.

הידיעה שהגיעה לאחד הקיבוצים ב' גליל המערבי זיעזעה את כל חברי ה' משך. נאמר בה כי אחת מבנות ה' קיבוץ, שיצאה לטיול בארצות-הברית, געלמה ועקבותיה אבדו.

המדובר היה בצעירה בת 22, תמי' רה ונאה, בת אחת הקיבוצים המבוססים ביותר שבגליל המערבי. בתום שירו' תה הצבאי היא יצאה לביקור קרובים בנייריוק ושם געלמה כאילו בלעה אותה האדמה.

האיש האחרון שראה אותה בחיים היה דודה, אותו ביקרה באחד הר' בעים של נייריוק. הוא ליווה אותה לתחנת הרכבת-התחתית במקום מג' ריו, כדי שזו תסיעה למקום מגוריה בעיר. הדוד סיפר כי ראה את הנערה עולה לרכבת-התחתית, שנעלמה ב' שיכה במינהרה התת-קרקעית. מאז לא שמע עליה איש.

אנשי הקיבוץ הגלילי מיהרו להפ' עיל את שריהם בארצות-הברית, ניסו לגייס חברת בלשים, שתנסה ל' אתר את בתי-הקיבוץ האובדת. אולם עוד בטרם הספיקו הבלשים להיכנס לפעולה, הופיעה הקיבוצניקית הצעיר' רה במקום שהייתה בנייריוק. היתה זה יותר משלושה ימים אחרי שנעלמה והיא היתה נתונה כולה בהלם. הסי' שמה שהיה בפייה היכה בהלם גם את שומעיה. אנשי הקונסוליה הישראלית בנייריוק הוועקו מיד, באמצעותם מס' רה הנערה עזות במישטר נייריוק, על מה שאירע לה, ונשלחה במהירות ובחשאי חזרה לארץ. מבלי שינתן ל' סיפורה כל פירסום.

מסתבר כי הקיבוצניקית הצעירה נחטפה, לדבריה, בעת נסיעתה ב' רכבת-התחתית בנייריוק. היא הועל' תה על-ידי דודה לקרן ריק למחצה בשעת לילה מאוחרת. אחרי תחנה או עתים היא נשארה בקרון בחברתו כושי, ששלף לפתע אקדה, ואילץ